

A KESELYŰKÉRT

Akik összegyűjtik mind a tüzeket,
hamvasztóból, villámcsapásból,
Zarathusztra követőjének házából,
festődéből és fazekastól, uralkodótól,
téglavetőtől, aranyművestől és aszkétától,
pénzverdéből, kovácstól, fegyverkészítőtől,
péktől, sörfőzőtől, katonától és pástortól,
a tizenhatféle tűz egyesítői, a Győzelem Tüzének
őrzői állnak most a dakhma előtt, hogy
visszaadják maradék keselyűiket a teremtésnek.

Háromszázegy szeget ütöttek a magaslati kerek talapzatba,
gyapjúfonalat tekertek köréjük, és úgy kötötték össze
a talizmánt a földön, hogy a holtak lelke köré fonódjon,
így a dakhma nemcsak temető,
hanem ölelés is.

*

Húszkarú csillag ölelésében fekszenek a napszíttá csontok.
Először három koncentrikus körben.

A testeket mindig ketten viszik a kőkeretbe,
mert egyedül hagyni holttal az embert nem szabad.

A legbelsőbb körökben fekszenek a gyerekek,
a középsőben a nők és a külsőben a férfiak testeik.
A belső plató lejtőjére vetülő nap sugarait
nem törí meg semmi, a lélek elemeit

a halál utáni negyedik hajnalon bontja meg a nap.
Atash a tűzhöz tér meg, Baad a levegőhöz,

Aab a vízhez és Khak a földhöz, hogy
Daham Yazadhoz engedjék őket felszabadulni.

*

Felszabadulnak hát a bennünk lakozó elemek,
mikor testünket a körbe helyezik, és a magas körfal
szélén gyülekeznek a víg keselyűk, hogy elnyeljék
földi maradványainkat. A madarak boldogan
taposnak beleinkbe, rángatva napon szikkadt húsunkat,
s széthordott csontjaink a húszkarú csillag ölelésében végzik,
az utolsó gödörben, ahol mész és foszfor marja le
a maradékot. Leszakadt állkapcsunk örök csodálkozásba mered,
míg négyfelé száll a kör felett összetömörült Lélek.
Egykori sajtó ízületeinket tépik, s falják a mérgezett húst,
diklofenáktól átitatott szöveteinket, és tömegesen hullnak el.

Volt idő még, tüzes testvéreim, hogy a dögevők
segítettek temetni. De látjátok, a gyógyszerezett
marhák is megdöglenek, madaraink pedig megették őket,
húszkarú csillagjainkon kívül estek el e mesterséges
csatában, melynek senki nem lett a győztese.
A nap egyenes sugarai ott érik őket, ahol szárnyuk
végre leereszkedett.
Testvéreim, fogjuk meg őket mind:
a legbelső kör a fiókáké, a középső a tojóké,
a külső a hímeké. Ránk borul a sivatag ege,
míg a negyedik hajnalon a tűzbe néztek,
hisz egyedül maradtatok a halállal.
Testvéreim, a keselyűket ki fogja eltemetni?